

3. U, DIE GELOOFT, IS HIJ DIERBAAR

In welk opzicht de gelovigen ook van elkander verschillen, langs welke weg zij ook zijn geleid geworden, hierin zijn zij het altijd met elkander eens, dat Jezus Christus een Persoon is, in Wie alleen des zondaars heil en zaligheid is gelegen, dat Hij de enige grond is, waarop men ter zaligheid kan bouwen. In Hem vinden zij alles, wat zij tot het leven en de Godzaligheid, voor het tegenwoordige en toekomstige nodig hebben. In Hem zien zij de raadsbesluiten des Eeuwigen opgeluisterd, en de grondslagen gelegd, waarop het geestelijke gebouw als een heilige tempel ter ere Gods opwast. Op Hem is hun hoop en vertrouwen gevestigd, en verlaten zij zich voor tijd en eeuwigheid. Hoe meer zij in de kennis van Hem mogen opwassen, des te meer wordt Hij hun alles en in alles, en leren zij het Asaf nazeggen: "*Wien heb ik nevens U in den hemel, nevens U lust mij niets op aarde.*"

Ja, toehoorders, hoe donker en raadselachtig Gods weg ook met Zijn gunstgenoten wezen moge, door welke wegen zij ook moeten heen worstelen, welke teleurstellingen en tegenspoeden zij ook in de woestijn van deze wereld ondervinden, Jezus is het Voorwerp, dat hoe langer hoe meer in hun schatting rijst, en waarop zij zich als een onwankelbare rots, voor tijd en eeuwigheid verlaten. Wat ook de aandacht, de genegenheden van de gelovigen uitlokt en tot zich trekt, Jezus is hun boven alles beminnelijk en dierbaar. En wie onzer, die Hem door genade heeft leren kennen, zal het niet aangenaam zijn, van die beminnelijke Persoon te horen gewagen, en iets van Zijn weergaloze dierbaarheid te vernemen.

Welaan, wij willen in dit uur over die dierbaarheid van Jezus enige ogenblikken nadenken.

1 Petrus 2:7a.

U dan, die gelooft, is Hij dierbaar.

De Apostel Petrus willende de gelovigen tot de beoefening van allerlei christelijke deugden opwekken, stelt in dit hoofdstuk vooral hun verheven roeping en stand in het licht, ten einde alzo daaruit aanleiding te nemen, om hen hun dure verplichting tot een Godzalige wandel onder de ogen te brengen.

Hij vergelijkt de Heere Christus bij een levende Steen, Die door de ongelovige wel was verworpen, voor geen waarde geacht, maar toch bij God uitverkoren en dierbaar was. Op deze levendige Grondsteen moesten ook de gelovigen als levende stenen gebouwd worden. Hierop brengt hij een profetie aangaande de schatting of verwerping van deze Grondsteen bij, en roemt hij vooral het voorrecht van de gelovigen, dat zij onder diegenen mochten behoren, aan wie Christus dierbaar zoude zijn. *U dan, die gelooft, is Hij dierbaar.*

Wat de letterlijke verklaring van deze woorden betreft; zij zijn op zichzelf zeer duidelijk en behoeven daarom geen omschrijving. Alleen willen wij met een enkel woord opmerken, dat het grondwoord, betekende eigenlijk *eer*, door onze vertalers terecht door *dierbaar* is overgezet, daar al hetgeen door iemand in ere gehouden wordt, ook tevens dierbaar is.

U dan, die gelooft, is Hij dierbaar! Korte, maar krachtige en veel betekende uitspraak; wie zal haar naar waarde kunnen ontvouwen? Gewis is onze taal te arm, te gering om van de dierbaarheid van Christus op een volmaakte wijze te gewagen. Waar zou men beginnen, waar eindigen, indien men in deze waarheid diep wilde indringen. Voorwaar een eeuwigheid zal er toe nodig zijn, om de dierbaarheid van de Immanuël te bevatten. Gave God, dat wij in dit uur in de dierbaarheid van Jezus eens werden ingeleid, en wij er iets van mochten beseffen. Hij vervulle ons met Zijn Heilige Geest, terwijl wij naar aanleiding van Petrus' woorden over de dierbaarheid van Christus voor de gelovigen wensen te spreken.

- I. Zien wij dan in welk opzicht Christus voor de gelovigen dierbaar is.
- II. Welke uitwerking de erkentenis van deze dierbaarheid van Jezus ook op ons hebben moet.

I. Christus is voor de gelovigen dierbaar: *In hetgeen Hij voor hen geweest is, in hetgeen Hij nog voor hen is, in hetgeen Hij in de toekomst voor hen wezen zal.*

a. Wanneer de gelovigen hun blikken op de nooit begonnen eeuwigheid vestigen, en in overweging nemen, wat JEZUS reeds toen voor hen was, dan vinden zij wel een diepte, welke zij niet peilen kunnen, een ondoorgrondelijke raad, waarvoor zij als het ware duizelen, maar treffen Hem toch in die raad reeds dierbaar aan voor hun ziel. Hier in die eeuwige raad des vredes was het, dat hun Goël reeds het grote werk van hun zaligheid op zich nam, dat Hij zich aan Zijn Vader verbond, om uit het gevallen kroost van Adam de gegevenen des Vaders uit hun ellende en rampzalige toestand te verlossen, en Zijn ziel tot een eeuwig geldend rantsoen te stellen. Hier zien zij reeds Zijn ingewanden van barmhartigheid en ontferming rommelen, en tot behoud van Gods vijanden toetreden. In Hem toch was het, dat de Allerhoogste hen reeds voor de grondlegging der wereld uitverkoor, opdat zij heilig en onberispelijk zouden zijn in de liefde. Hij, die des Vaders eeuwige vermaking was, is de gelovigen in hetgeen Hij reeds in de eeuwigheid voor hen op zich nam, onuitsprekelijk dierbaar.

- b. En nemen zij vervolgens in overweging, hoe die eeuwige Zoon van God in de volheid des tijds de troon van Zijn majesteit heeft verlaten, kroon en scepter voor een tijd heeft neergelegd, en de gestalte van een gering dienstknecht heeft aangenomen; hoe Hij vrijwillig voor een tijd van Zijn heerlijkheid heeft afstand gedaan, en in plaats van een konings paleis, een stal tot Zijn woning heeft gekozen, en in een krib als een hulpeloos wicht wilde geboren worden, dan rijst voorwaar die beminnelijke Persoon nog meer in hun ogen, en schatten zij Hem, Die rijk zijnde, om hunnentwil is arm geworden, boven alles dierbaar. Ja, hoe gering, arm en veracht Hij daar ook in Bethlehems kribbe moge neerliggen, daar knielen zij dan aanbeddend neer, en erkennen Hem voor de schoonste onder de mensenkinderen, voor de beminnelijke en dierbare Wonderzoon.
- c. En denken zij nu verder in, dat die Verlosser op aarde verkerende, niet alleen door Zijn persoon, leer, leven, lijden en sterven de onzienlijke Vader, in al Zijn deugden heeft verklaard en geopenbaard, maar ook in hun plaats de wet Gods op de volmaakste wijze heeft volbracht, en Zichzelf tot een slachtoffer, een losprijs heeft overgegeven, om hen van de vloek der wet, de toorn des Almachtigen, van de straf en heerschappij der zonde te verlossen; dan weten zij geen woorden te vinden om de dierbaarheid van Zijn persoon, de luister van Zijn naam, en de kracht en uitwerking van Zijn daden te verhogen; dan vinden zij een hoogte en diepte, een lengte en breedte, die hun kennis verre te boven gaat. O geliefden! hoe dierbaar is Jezus de gelovigen, als zij indenken: op ons vloek- en doemwaardige zondaren, die de eeuwige dood rechtvaardig hadden verdiend, heeft Jezus willen neerzien, onze ellende heeft Hij Zich willen aantrekken, ons vlees en bloed aannemen; voor ons heeft Hij allerlei hoon, smaad, verachting en vervolging uitgestaan; voor ons, die Gods vijanden waren, heeft Hij in de hof van Gethsémané die zware strijd willen strijden; voor Herodus en Pilatus als de grootste boosdoener zich laten te recht stellen; voor ons rebellerende zondaren is Hij ten kruisberg opgestegen, en liet Hij op Golgotha' s heuveltop Zijn dierbaar bloed ter verzoening stromen. Ja, hoe meer zij in de staat van Jezus' diepe vernedering worden ingeleid, hoe meer zij in aanmerking nemen, wat Jezus daarna voor hen was, des te meer wordt Hij dierbaar in hun ogen.
- d. En vraagt u nu in welk opzicht Jezus de gelovigen dierbaar is in de staat van Zijn verhoging, dan antwoord ik, dat Hij hun dierbaar is als die grote Held, die voor hen niet alleen de dood op de heuvel heeft overwonnen; maar ook als die eeuwige Hogepriester, die nadat Hij de reinigmaking hunner zonden had te weeg gebracht, met Zijn eigen bloed in de hemel is ingegaan, om daar én als voorspraak voor hen te bidden, én ook als Koning over Zijn kerk te regeren. Aan 's Vaders rechterhand verheven, met een heirleger van Engelen omgeven, zien zij Hem daarboven hun belangen behartigen. Daar is Hij heengegaan, om hen een plaats te bereiden en Zijn verlost en uit allerlei talen en volken te vergaderen. Daar is Hij verheerlijkt, om Zijn Geest ter bekering uit te storten en wederhorigen bij God te doen wonen. Jezus is de gelovigen dierbaar in hetgeen Hij ook vanuit de Hemelse woning in hen heeft gewerkt.

Hoe dierbaar ook Jezus voor een zondaar is, wat Hij ook tot redding van zijn ziel heeft gedaan.

Weleer kenden zij Zijn dierbaarheid niet. Hadden zij al eens van Hem horen spreken, het waren slechts klanken, die zij niet verstonden. Helaas, hun verstand was verduisterd, en daarom waren zij blind voor het licht, dat de wereld verlichtte. Maar Jezus was het, die hun zielsogen wilde openen, die hen door Zijn almachtige kracht uit de slavernij der zonde en des Satans verlost, de banden der ongerechtigheid verbrak en hen als met koorden der liefde tot Zich trok. Toen zij nog niet naar Hem vraagden en in hun bloed als vertreden lagen, was Hij het, die hun voorbijging, Zijn vleugelen van genade over hen uitspreidde en tot hun hart kwam spreken.

Wie zou ooit het zondepak van hun schouders hebben genomen, wie het verslagen en neergebogen gemoed opgebeurd, wie hun de vrede met God, de vergeving hunner misdaden hebben geschonken, zo het Jezus niet had gedaan! Nee, nimmer kunnen zij het vergeten, hoe de Heere Jezus in die bange toestand, toen zij in het gezicht voor hun zonde en ellende bij de overtuiging van Gods heiligheid en rechtvaardigheid, en van hun vloek- en doemwaardigheid, zich verloren zagen, Hij zich in Zijn algenoegzaamheid, bereidwilligheid en reddende liefde aan hun ziel openbaarde. Van alles zagen zij zich afgedreven, toen Jezus opeens Zich ontdekte en hen met Zijn gerechtigheid kwam te overdekken. Gewis schatten de gelovigen ook in dit opzicht Jezus voor zich dierbaar.

Hij is die getrouwe Herder, die het afgedwaalde schaap gedurig weer terecht bracht, die zo menigmaal over alle bergen van zonden en zwarigheden heensprong, en tot de ziel van vrede sprak. Hij is die machtige Koning, die hen zo dikwijls in de hevigste verzoeken en bestrijdingen staande hield, en wanneer zij gevallen waren, weer oprichtte. Hij is het, die hen tot hiertoe heeft geleid en bestuurd, ja waarlijk Jezus is de gelovigen dierbaar in hetgeen Hij in deze en nog meer opzichten voor hen geweest is, en tot in alle eeuwigheid voor hen blijft.

En wat is Hij nog voor het tegenwoordige?

O hoe dierbaar is hun Jezus nog in hun dagelijkse ondervindingen! Door Hem alleen hebben zij de toegang tot de troon der Genade, in Zijn naam worden hun gebeden verhoord, en zo dikwijls zij zich weer door hun dwaasheid verontreinigd hebben, dan is Jezus hun voorspraak en bedekt Hij hen met Zijn gerechtigheid. Alle dagelijkse vertroosting en bemoediging hebben zij aan Zijn inwoning in hun harten te danken, alle opwassing in het geestelijke leven vloeit uit die geestelijke wijnstok voort; zodat elk oprecht gebed, elke goede zucht, ja elke goede gedachte door Zijn Geest in hen verwekt wordt. Zo menigmaal het geestelijke leven in hen gevaar loopt, om te verkwijnen, vuurt Jezus het weer aan, zo dikwijls zij het spoor bijster zijn, leidt Hij hen weer op de weg, van de vroege morgen tot de late avond - ja wat zeg ik? Tot in de nacht houdt Hij zijn oog bestendig op hen geslagen, omringt Hij hen met Zijn macht en liefde en werkt Hij aan de voltooiing van hun geluk.

Het schijnt wel eens, dat Hij Zijn hand van hen aftrekt, Zijn aangezicht voor hen verbergt, maar dan nog vergeet Hij Zijn schapen niet. Ja, zelfs in de donkerste wegen, in de hevigste aanvallen van hun geestelijke vijanden leren zij het meest Zijn dierbaarheid kennen; want in zulke tijden openbaart Hij vooral Zijn onwankelbare trouw en eeuwigdurende liefde, door hun geroerd gemoed te stillen, hun vijanden te verdrijven, en de hemelse balsem in hun harten met stromen uit te storten. O, hoe zalig is het menigmaal voor de ziel der gelovigen, wanneer zij door een dal van verdrukkingen gaande, in een weg van kruis en lijden, Jezus mogen aantreffen. Nee, ik waag het niet u te beschrijven, wat de gelovigen aan Jezus hebben, als zij met donkere wolken omgeven, geen ander uitzicht hebben dan op Hem alleen, wat zij in zich gevoelen en gewaar worden, als in een nacht van tegenspoed die hemelse Ster Zich door de wolken vertoont. Waarlijk, hetgeen de gelovigen in zulke wegen in Jezus vinden, wordt beter gevoeld dan beschreven. Hij is hun Herder, Die hen leidt aan lieflijke waterbeken, Hij is hun stok en staf door de vallei dezer woestijn, hun kompas op de onstuimige zee dezer wereld; kortom, Jezus wordt hun hoe langer hoe meer dierbaar; hoe moeilijker hun weg is, des te meer wordt Hij hun in Zijn trouw, liefde, ontferming en genade dierbaar voor hun ziel.

De gelovigen ondervinden bij voortdurende kracht hunner inwendige zonde en bedorvenheid, zodat zij wel eens door onvoorzichtigheid, aan de verzoeken, die hen omringen, toegeven en zich schandelijk tegen God bezondigen. Met beklemdheid des gemoeds moeten zij dan hun weg bewandelen en vrezen het ongenoegen des Heeren op de een of de andere wijze te zullen aantreffen; maar zie, terwijl zij voor het aangezicht Gods beducht zijn, komt Jezus hen weer met Zijn liefde voor, en wijst Hij hen op Zijn gerechtigheid, op Zijn wonden, op Zijn bloed, hetwelk steeds reinigt van alle zonden, en brengt hen weer door een zachte bestraffing te recht. Zou dan Jezus in dit opzicht ook de gelovigen niet dierbaar zijn? Ja, Jezus ruimt de bergen van zonden weer weg, geeft nieuwe moed en krachten en doet de ziel als met arendsvleugelen weer naar boven stijgen.

Aan wie anders dan aan Jezus hebben zij de dagelijkse rechtvaardigmaking en vergeving van hun zonden te danken, die vrede der ziel, dat verheugd zijn in God en berusten in Zijn beschikking, die kalmte, gelatenheid, onderwerping en tevredenheid te danken? Vanwaar hebben zij die ootmoed, die liefde tot Zijn instelling, die zucht naar heiligheid en gerechtigheid, die Goddelijke natuur? Immers van Jezus.

Zijn zij arm, Jezus is hun rijkdom; zijn zij ledig, in Jezus vinden zij een volheid; zijn zij zwak, Jezus is hun sterkte. Hebben zij geen doorzicht om hun zaken te besturen, Jezus schenkt hun raad en wijsheid; weten zij in sommige omstandigheden geen raad, Jezus richt hun zaken en laat zelf de in hun oog tegenstrijdigste dingen tot hun bestwil uitlopen. Eer zij roepen, heeft Hij meermalen reeds geantwoord; eer zij het verwachten, is hun boven bidden en denken verlossing beschoren. Ja gewis, ook in dit alles is Jezus de gelovigen boven alles dierbaar.

En, vraagt u eindelijk *in welk opzicht Jezus de gelovigen, in hetgeen Hij in de toekomst voor hen zijn zal, dierbaar is?* Dan zie ik daar een ruim veld voor mij liggen, om u ook deze laatste vraag te beantwoorden.

Vele tegenspoeden en weerwaardigheden kunnen de gelovigen nog overkomen. Het is hun onbekend, of zij nog een liefelijke en zachte weg zullen te bewandelen hebben, dan dat een zware beker des lijdens hun zal worden op de hand gezet. Wie weet, of niet de een Jobsbode voor, de andere na, hun allerlei droevige tijdingen zullen komen brengen, of zij nog niet in de diepste armoede, in pijn en smart hun dagen zullen moeten doorbrengen. Een geringe omstandigheid kan de zon van voorspoed veranderen. Wie zal hen voor ellende, moeite en druk vrijwaren? Maar hoe moeilijk hun pad ook wezen moge, dit weten, dit geloven zij: *Jezus zal hen nimmer verlaten*. Laten vrij de stormen loeien, de baren der zee zich verheffen en hun ranke kiel schudden, Jezus is bij hen in het schip, tot Hem zullen zij hun stem verheffen, in Zijn liefdearmen zich verbergen. Jezus zal hun rots zijn om in te wonen. Hij zal hun scheepje behouden naar Kanaän overvoeren.

Vallen hun geestelijke vijanden nog op hen aan, zullen zij nog andermaal de ziel in de engte brengen, zal het vuur der beproeving nog heet worden, geen nood! Jezus, hun machtige Koning, zal hen beschermen, Zijn macht, Zijn liefde zal Hij voor hen in het werk stellen en nimmer toelaten, dat zij een prooi van hun vijanden worden. Zij geloven Zijn woord, zij vertroosten er zich mede, dat niemand Jezus' schapen uit Zijn hand zal rukken. Zijn trouw, Zijn bloed, Zijn

eeuwige Godheid staat hun er Borg voor. Zijn machtige arm zal hen behoeden, Zijn hand hen leiden en de loopbaan doen voleinden, waarop zij door Zijn genade eenmaal gezet zijn. O, hoe dierbaar is Jezus voor hun ziel!

Maar als nu de gedachte des doods eens in hen opkomt, als zij zich eens voorstellen, dat zij nog een donkere doodsvallei moeten doorgaan, wat stellen zij zich dan voor in Jezus te zullen aantreffen? Gewis, mijn hoorders, is en blijft de dood een koning der verschrikking, onze natuur huivert bij zijn komst en is bang voor zijn banden. Hoe Godvruchtig iemand hier heeft geleefd, het denkbeeld van sterven, van scheiden uit deze wereld kan hem wel eens met een kille huivering bevangen, zodat hij voor dat gewichtige tijdstip vreest, maar ook hier is Jezus de gelovigen dierbaar. Jezus, weten zij, heeft de dood overwonnen, Hij zal hen ook in die bange ure niet begeven. Hem is het bekend, hoe zeer zij tegen het sterven opzien, met welke banden zij aan hun dierbare betrekkingen gebonden zijn, en daarom zal Hij ook hen op die ogenblikken bijzonder nabij zijn, en hen, met het oog op Zijn kruis geslagen, kalm en gelaten door de doodsvallei heenvoeren.

Er komt een dag des oordeels. Eenmaal zal de wereld in volle vlam staan, de elementen des hemels en der aarde zullen versmelten en de doden zullen alsdan uit hun graven herrijzen, om voor het hoogste gerechtshof, de rechtbank des hemels, geoordeeld te worden. Wie zal bestaan als de Rechter van hemel en aarde met Zijn heirleger van Engelen op de wolken des hemels verschijnt, als Zijn stem de graven doorklinkt en Hij Zijn glinsterend zwaard ten gerichte trekt? Wie zal Zijn toekomst verdragen?

De ongelovigen mogen voor die geduchte dag sidderen en beven, en wensen, dat zij voor Zijn komst vernietigd werden, maar de gelovigen vrezen Zijn verschijning niet, want juist die dag is de dag van hun openlijke verheerlijking. Op die dag zal Jezus hen tot de hoogste heerlijkheid verheffen en hen met eer en luister bekleden. Ja, de toekomstige Rechter is den gelovigen dierbaar. Hij zal hen met Zijn liefde overschaduw en dat troostvolle woord hun toeroepen: *"Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het koninkrijk, dat u bereid is van voor de grondlegging der wereld."*

Toepassing

Is de Heere Christus ook u dierbaar mijn hoorders? Zie daar een vraag van het hoogste aanbelang; wees niet te haastig om dezelve toestemmend of ontkennend te beantwoorden. Sommigen zijn er, die wel denken, dat ook zij Jezus dierbaar schatten en echter nog ver daarvan verwijderd zijn; anderen hebben alle reden om dit van zichzelf te geloven en trekken de zaak echter gedurig in twijfel.

Wilt u weten, of Jezus u waarlijk dierbaar is, let dan op de volgende kenmerken:

- Als u Jezus voor uzelf dierbaar schat, dan zult u ook al uw heil en zaligheid alleen bij Jezus zoeken, dan zult u op al uw eigen werken de dood schrijven en alle dingen buiten Jezus als schade en drek achten, dan zult u op niets anders dan op Hem alleen voor de tijd en de eeuwigheid willen bouwen, in al die betrekkingen, waarin Hij van de Vader gegeven is, van Hem gebruik maken, en van niets anders willen weten, dan van Zijn Persoon, en Zijn algenoegzame verdiensten.
- Die Jezus dierbaar schat, stelt zich Hem ook gedurig voor ogen, zoekt veel Zijn nabijheid, en is bedroefd als hij van Zijn gemeenschap is verwijderd; die klaagt er menigmaal hartelijk over, dat hij Jezus nog niet hoog genoeg waardeert, dat hij Hem zo weinig eer en lof toebrengt, en vaak nog zo koel is omtrent Zijn persoon en hemelse heilgoederen.
- Is Jezus u dierbaar, dan hebt u ook op zulk een wijze uw zonden en ellenden leren kennen, dat u er uit uzelf mede tot Jezus zijt heen gevluht, en dezelve aan Zijn voeten zoeken kwijt te raken; dan hebt u geen rust gevonden voordat u die beminnelijk Persoon met de armen der ziel had omhelsd.
- Is Jezus u dierbaar, dan gaat het u aan 't hart, als Zijn Naam wordt misbruikt, als Zijn eer en grootheid wordt aangerand en iets aan het schepsel wordt toegekend, hetwelk Hem alleen toekomt, dan is Zijn volk u ook dierbaar en is het uw lust, om met hen over Zijn persoon en dienst veel te spreken.

Hoe staat u er dan nu bij, mijn toehoorders!

Hebt u aan deze voorgestelde dingen in een of ander opzicht bij eigen ervaring kennis? Kent u ook die ogenblikken in uw leven, dat u die hemelse Parel zo aanblonk, dat bij deszelfs schitterende glans al het schoonschijn der wereld uw oog ontweek? Hebt u reeds alles verkocht om die dierbaren Schat in bezit te krijgen en er op de reis naar de eeuwigheid een gepast gebruik van te maken? Ach, ik vrees, dat er nog wel onder u gevonden zullen worden, die met Jezus weinig of niets op hebben, en in plaats van Hem te zoeken, hun hart en zinnen nog aan de wereld en de zonde geven.

O Geliefden, mocht ge dan in dit uur eens hebben leren inzien, van welk een geluk u tot heden toe nog verstoken zijt, en wat u dagen, maanden en jaren achtereen veronachtzaamt en verwerpt. Och, denkt er toch eens ernstig over na, hoe zeer ook gij Jezus voor dit en een volgend leven nodig hebt. Mist u Jezus, dan zijt u nog beroofd van Gods

gunst en zalige gemeenschap, dan zijt u nog verstoken van die zalige zielenvrede, waartegen geen schatten der wereld kunnen opwegen, dan is de hoge God tegen u, dan zijn Zijn Engelen tegen u, dan rust er nog een schuld op uw schouders, waarvoor gij, zo voortgaande, eeuwig zult moeten boeten.

Al zoekt u nog zo stipt rechtvaardig voor de mensen te leven, al neemt u nog zo getrouw uw uiterlijke plichten waar, zo uw ziel op die enige Grondsteen niet wordt gegrondvest, dan leeft en sterft u zonder enige ware troost, zonder enige gegronde hoop op een eeuwig zalig leven en vindt u in uw einde niets anders, dan een gapende afgrond, die uw arme ziel voor eeuwig verzwelgen zal.

Ontzettend denkbeeld! Zonder Jezus een eindeloze eeuwigheid tegemoet te gaan, eeuwig, eeuwig verloren te wezen. Ach, hoe kunt ge u nog een ogenblik beraden, om van stonde af aan uw heil en zaligheid niet in en bij Jezus te zoeken? Uw dagen vliegen met rasse schreden voorbij, elke dag brengt u nader aan uw dood, aan het oordeel, aan de grenzen der eeuwigheid. Kiest dan mijn medezondaars! kiest dan bij tijds, eer het voor eeuwig te laat is en de deur der genade wordt gesloten.

Welaan! smeekt God in het verborgen gedurig, dat Hij de belangen van uw onsterfelijke ziel zwaar op uw hart drukke, en u niet alleen van de noodzakelijkheid, maar ook van de dierbaarheid van Jezus levendig overtuige, dat Hij ook door Zijn Heilige Geest in u dat waar geloof verwekke, dat Jezus dierbaar en beminnelijk leert schatten. O hoe gelukkig zult u zijn, en u gevoelen, als u Zijn dierbaarheid krijgt in te zien, hoe troostvol zal dan uw leven en hoe zalig uw sterven zijn!

Zijn er echter onder u, die aan de voorgestelde dingen kennis hebben, maar door twijfelingen aan de oprechtheid daarvan geslingerd worden, dat zij ook eens van dit ogenblik af, hetgeen hun te beurt gevallen, dankbaar leerden erkennen. U zegt menigmaal tot uzelf en anderen: "Hoe zou ik Jezus waarlijk kunnen dierbaar schatten, daar mij nog het ware geloof ontbreekt, ik heb nog geen verzoening en vergeving van mijn zonden bij Hem gevonden, en heb Hem nimmer als mijn Zaligmaker mogen of kunnen toe-eigenen."

Het ware voorzeker te wensen, geliefden! dat ook u Jezus reeds als uw eigendom had mogen omhelzen, en wie zou het afkeuren, dat u onophoudelijk daarnaar streeft; maar verkeerd is het van u te zeggen, dat u om die reden nog het geloof ontbreekt; want juist dat onvoldaan zijn in uw hart bij al uw geestelijke ondervindingen, dat rusteloos zoeken naar Jezus en Zijn nabijheid, dat vurig verlangen, om ook Hem in Zijn dierbaarheid meer en meer te leren kennen, is een krachtig bewijs, dat u reeds het wezen des geloofs bezit. Of worden zij, die naar Jezus en Zijn gerechtigheid hongeren en dorsten, niet door de Heiland Zelf zalig gesproken? Is niet de droefheid over uw gemis, uw verlangen naar Jezus, een kenmerk, dat u reeds enige dierbaarheid in Jezus ziet? Wie heeft u in uw zondeweg gestuit en de dienst der wereld doen opzeggen? Wie heeft u, terwijl duizend andere mensen gerust in de zonde en de wereld voortgaan, uw ogen voor het gevaar, waarin u verkeerde, willen openen; en u, als een boeteling aan de troon van Gods genade leren bidden en uw zonden met hete tranen belijden? Wie anders dan Jezus, dat Licht der wereld, hetwelk een iegelijk mens verlicht, en aan Gods rechterhand verhoogd is, om te geven opening der ogen en bekering ten leven?

Ja, Geliefden! ook op u is het woord des Apostels toepasselijk: "*U, die gelooft, is Hij dierbaar.*" O, ik mag u bidden, geeft toch niet langer aan uw twijfelingen en ongelooft toe, maar erkent de weldaad door Hem aan u bewezen, en zoekt vrijmoedig van Jezus in alle betrekkingen, waarin Hij van Zijn Vader gegeven is, gebruik te maken. Waarlijk, dan zal voor u een licht rijzen als de morgenstond, en de kracht der zonde in u verbroken en de troost des Evangeliums in u vermenigvuldigd worden.

Nog een woord tot u, meer gevorderde Christenen!

Zonder twijfel zal de voorstelling van Jezus dierbaarheid u wel aangenaam en bemoedigend geweest zijn. Het werd u in dit uur weer bij vernieuwing herinnerd, wat Jezus voor de gelovigen is en wezen wil, laat u deze waarheid dan opwekken, om toch die Parel van grote waarde niet ongebruikt te laten liggen. Nee! beschouwt Hem steeds van alle zijden en u zult gewaar worden, dat Hij een Schat voor u is, waarbij geen schatten der wereld te waarden zijn. Al moet u alles in deze wereld missen, aan Jezus hebt u voor tijd en eeuwigheid genoeg.

Laat anderen vrij van hun zogenaamde zedelijke aanleg tot het goede, van hun eigenwaarde, deugden en werken gewag maken, en zich daarop beroemen, u hebt die roem niet nodig, Jezus alleen zij uw roem, uw troost en uw sterkte.

Jezus moet steeds het Voorwerp zijn van uw gedachten, het Onderwerp van uw gesprekken en het enige Rustpunt van uw hart. O, gedenk er toch veel aan, mijn Geliefden! wat Jezus voor u is geweest, nog is en in de toekomst voor u zijn zal. Hierdoor zult u Hem boven alles beminnen, Zijn naam groot maken, Zijn persoon en Zijn daden met mond en hart gedurig verheffen en veel bij anderen van Zijn weergalozе dierbaarheid gewagen. Zoekt dan steeds in de kennis van die beminnelijke Persoon te worden opgebouwd, door op te merken, wat de Schrift van Hem getuigt. Vergeet

het toch nooit, dat Jezus, daar Hij voor u alles is, altijd rechtmatige aanspraak heeft op al de genegenheden van uw ziel, op uw ganse hart, ja, wat zeg ik, op uw gehele persoon, op uw ziel en uw lichaam beiden.
Kortom, Jezus zij de roem van uw leven, de troost in uw sterven en uw hoop en eenig uitzicht op een zalige eeuwigheid. Amen.